

villinger. Jeg er ligesom ham af den Opfattelse, at den er en Art stiltiende Forstaaelse mellem Tingene om at afgøre Finansloven paa den Maade, hvorpaa det nu kan skønnes, at den vil blive afgjort. Jeg har ikke haft Del i de Forhandlinger, der kunne være førte derom, men jeg skønner, at det er saa, og derfor har jeg ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) ikke ment det rigtigt at gøre Modstand mod denne Bevilling til Neksø Havn, en Bevilling, jeg i øvrigt ikke skønner har nogen god naturlig Forbindelse med Bevillingen til et Skib til Øst-Asien. En anden Sag var det, om den russiske Kanal fra Østersøen til Sortehavet var gennemført, saa kunde det være, at man kom til at passere Neksø. Men den er jo ikke færdig endnu, saa man kommer ikke til at sejle den Vej.

Bluhme: Jeg ønsker kun at udtale min Tilfredshed over, at Forslaget om de 100,000 Kr. Tilskud til Udsendelse af et Orlogsskib til Østasien nu har Udsigt til at blive gennemført. Jeg tør maaske udtale det paa Grund af, at jeg var den første, der indbragte det i Rigsdagen, idet jeg under Finanslovens 2den Behandling havde stillet Forslag derom og henvendte mig særlig til Indenrigsministeren desangaaende. Jeg fremhævede, at det særlig var Indenrigsministeren, der som Repræsentant for Fiskeri, Søfart og Handel var den, der naturlig burde optage Sagen og søge den gennemført, idet den jo strengt taget ikke vedkom de militære Foranstaltninger, og det Beløb, det vilde koste ud over Skibets almindelige Udrustning til en saadan Fart i de østasiatiske Farvande — da dette sker for Handelens Skyld — naturlig maatte komme paa Indenrigsministeriets Konto. Det var mit Forslag, det mødte ikke megen Imødekommen, hverken særlig fra den ærede Indenrigsministers eller fra Tingets Side. Det er mig derfor en stor Tilfredsstillelse, at det høje Landsting har kaperet Idéen og forstaaet at bringe den frem.

Holm: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vilde gøre over for det ærede Medlem for Odense (Scavenius). Det ærede Medlem fandt, der var en Modsætning mellem at tale om, at man skulde vise forstandig Sparsommelighed og saa samtidig at arbejde paa Nedsættelse af Skatterne. Jeg kan ikke se, der er nogen Modsigelse derimellem. Tværtimod, en forstandig Sparsommelighed er en nødvendig Betingelse

for at faa en Skattereform, der kan nedsætte det samlede Skattebeløb. Skulle vi klare alle de store Udgifter og tillige naa den Skattereform, Befolkningen ønsker, er det ganske sikkert, at det vil være nødvendigt at vise saa stor Agtpaagivenhed over for Finanslovens Balance som muligt.

Marineministeren (Ravn): I Anledning af de Bemærkninger, der ere gjorte af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen), vil jeg bemærke, at den Tid, hvori Mandskabet efter Søværnsloven kan holdes inde, er 6 Maaneder eller paa Sotogt. Deraf følger, hvad jeg for Resten ogsaa tror det ærede Medlem mente, at man er i sin Ret til at udkommandere dem paa Sotogter af længere Varighed uden at afløse dem. Men paa den anden Side maa det erkendes, at der er Grund til at undgaa saa meget som muligt at tvinge Folk til dette længere Togt, og der vil derfor ogsaa fra min Side blive gjort, hvad der kan gøres, for at faa frivillige Folk dertil, idet jeg tror med det ærede Medlem, at der vist ikke vil findes ganske faa af dem.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal ikke berøve det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) hans Glæde og Tilfredsstillelse over at være den, der først har indbragt Forslaget om dette Togt til de østasiatiske Farvande. Jeg vil kun over for det ærede Medlem sige, at den Modtagelse, hans Forslag fik fra min Side ved 2den Behandling, netop var meget imødekommende. Jeg udtalte mig med stor Varme om Udsigten til, at det høje Ting vilde bevilge Midlerne hertil, og bebudede tillige, at Forslag herom vilde fremkomme fra min ærede Kollega Marineministeren. Hvis jeg den Gang havde vidst, at der var Tilbøjelighed til at bevilge disse Midler, hvis Forslaget blev overflyttet paa Indenrigsministeriets Budget, altsaa at det var et rent formelt Spørgsmaal, som var til Hinder for at faa Sagen ordnet, vilde jeg straks have sat mig i Bevægelse. Nu viser det sig altsaa, at det har været et rent formelt Spørgsmaal, og vi mødes selvfølgelig i Glæden over, at Resultatet er blevet, som det er blevet.

Bluhme: Ja, saa beder jeg den højt ærede Minister undskyldte, at jeg har misforstaaet ham noget. Det glæder mig at se, at det var med Varme, han modtog mit Forslag.